

תת"ע 2971/12 - מדינת ישראל נגד איבראהים פרג

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 16-12-2971 ישראל נ' פרג

בפני כבוד השופט שרת זוכוביצקי-אור
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד איבראהים פרג
נאשם

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר התיצבות המבוקש ביום 5.12.2016.

כנגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של נהיגה בשכירות בניגוד לתקנה 54(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 ועבירה של נהיגה ברכב שנסמרה עליו הודעת אי שימוש על-ידי בוחן תנוועה בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 בתאריך 11.9.2016.

ביום הדיון לא התיצב המבוקש בבית המשפט, ומ██ך נשפט בהעדרו ונגזר עליו 30 חודשים פסילה, 3 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1,200 ל"נ.

טענות מצדדים

טענות המבוקש

הmbוקש טען כי בגין הדיון צוין כי המבוקש נהג לאחר שצרך כמות של 355 מ"ג לליטר אויר נשוף, זאת בניגוד לכמות המצוינת בכתב האישום שעמדה על 335 מ"ג לליטר נשוף.

לטענת המבוקש באותה שנה בה נקבע הדיון בעניינו היה מצוי בהליך גירושין ומצבו הנפשי באותה העת בכ"י רע, ואי התיצבותו לדין קשורה בכך. המבוקש ציין בבקשתו כי הליך הגירושין הסתיימו בחודשים לאחר קבלת הדוא"ח בתאריך 8.11.16.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי מדובר בדו"ח מסווג הזמנה לדין וככתב אישום, שהונפק למבוקש בשטח ומסר לו ידנית והוא אישר את קבלתו באמצעות חתימת ידו, ומ██ך לא קמה עילה מוצדקת לביטול פסק הדין.

אשר לטענת המבוקש בעניין כמות האלכוהול אותה צרך טענה המשיבה כי מדובר בטעות טכנית בלבד כאשר המבוקש הורשע בעבירה שיוחסה לו, ואולם תסכים לתקן פסק הדין בנקודה זו בלבד.

ראשית, ריכוז האלכוהול אשר נכתב בגזר הדין מקוּרו בטעות קולמוס אשר תוקן לאלתר במסגרת החלטה זו.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתיצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו וה תנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיצבות של אדם בדיון אליו זומן כדי עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיצבות המבוקש

המבקר לא טען כי לא קיבל את הדוח לידי אלא טען כי הлик הגירושין ומצבו הנפשי גרמו לו להיעדר מהדיון.

המבקר לא צירף בבקשתו כל אסמכתא רפואי באשר למצבו הנפשי ממנה ניתן ללמוד על השפעתו על יכולתו להתייצב בדיון. כמו כן הדיון בעניינו של המבוקש התקיים מחדש לאחר שהסתירמו הליכי הגירושין של המבוקש. בנוסף מדובר בבקשת המוגשת בשינוי ניכר של כ-3 שנים אשר אין בטענותיו של המבוקש כדי להסבירו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי הזמנה לדין הומצאה למבקר כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו בדיון או נימוק המצדיק הגשת הבקשה בשינוי כה ניכר.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

לטענת המבוקש הוא לא הוזהר טרם חקירותו. המבוקש צירף חלק מטופס בדיקת נשוף. אני סבורה כי די בטענה זו כדי לשנות את תוצאות פסק הדין. גם העובדה כי חלה טעות בהזנת גזר הדין אינה מהווה עיוות דין המצדיק ביטול פסק הדין. כמו כן לא מצאתי כי נסיבותו האישיות של המבוקש, שאין נתמכות באסמכתאות, מעוררות שיקולן צדק "יחודים" המצדיקים ביטול פסק הדין.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק דין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

אני מורה על תיקון טעות הקולמוס שנפללה ברישא של גזר הדין מתאריך 5.12.2016 באופן שהמספר "355" ימחק ובמקומו ירשם "335".

לנוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתת.

עמוד 2

מציאות תשליך החלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ט, 23 ספטמבר 2019, בהעדך
הצדדים.